

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010943
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713010943.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 12. novembra 2014, prejednal odvolanie obžalovaného O. E., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo 04.04.2014 sp.zn. 2T/237/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. E. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal za vinného obžalovaného O. E., spolu s už odsúdeným P. W., zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20 Tr. zák., § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 17.07.2013 v presne nezistenom čase okolo 17.00 h v meste Zvolen, okres Zvolen na Ul. Hviezdoslavovej, na chodníku pred predajňou Sama po predchádzajúcej vzájomnej dohode fyzicky napadli H. T., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že keď tento vyšiel z predajne Sama a odkladal si peňaženku do vrecka a išiel smerom k železničnej trati, oproti nemu išli P. W. a O. E., kde k nemu pristúpil O. E. so slovami „daj peniaze“ a keď im odpovedal, že žiadne nemá, tak P. W. ho kopol nohou do holenej kosti v snahe ďalej útočiť, avšak H. T. ho chytil za obe ruky v predlaktí a posadil ho na zem s tým, že sa nechce biť a odchádzal, kedy k nemu prišiel opätovne P. W., otočil si ho tvárou k sebe, chytil si ho rukami za pás a čelom hlavy ho udrel do oblasti tváre do nosa, v dôsledku čoho H. T. začala z nosa tiecť krv a pri vzájomnom zápase narazili do výkladu predajne mäsa, pričom O. E. sa presunul za chrbát H. T., pričom tento spadol na zem bokom tela a P. W. s O. E. z miesta odišli, čím H. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. D. XXX spôsobili zranenie, a to neúplnú zlomeninu nosovej kosti, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní 10 dní a škodu poškodením dioptrických okuliarov vo výške 150,- Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 5 Tr. zák. vo výmere päť rokov a šesť mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné opatrenie v zmysle protialkoholického liečenia, a to formou ústavnou v zmysle § 74 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. uložil obžalovaným povinnosť solidárne nahradiť poškodeným: H. T. škodu v sume 164,40 Eur, Sociálnej poisťovni, Zvolen, v sume 31,30 Eur, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, Banská Bystrica, v sume 156,74 Eur a spoločnosti C. C. - autoslužby Zvolen, v sume 133,84 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, a to do všetkých výrokov napadnutého rozsudku a konaniu, ktoré mu predchádzalo, pretože z predmetnej trestnej činnosti sa necíti byť sám vinný a tiež vykonaným dokazovaním jeho vina preukázaná jednoznačne nebola.

V tejto súvislosti poukazuje na dôkaznú situáciu, keď z trestnej činnosti je usvedčovaný iba výpoveďou samotného poškodeného, ostatní svedkovia nevideli, že by sa on zapojil do predmetného konfliktu, resp., že by mal pýtať od poškodeného peniaze tak, ako to uvádzal poškodený. V súvislosti s tým poukazyval aj na výpoveď spoluobžalovaného a už odsúdeného W.. Tiež nebolo dokázané, že by sa bol vopred dohodol so spoluobžalovaným W. na tom, že poškodeného prepadnú a násilnou formou mu zoberú peniaze, čím by mohlo byť odôvodnené potom spolupáchateľstvo na predmetnom zločine. Navrhol teda zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného O. E. preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku v tej časti, v ktorej podal a mohol podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v tejto časti a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V rámci preskúmania veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom uplatnení základných zásad trestného konania, pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti písomného vyhotovenia rozsudku vysvetlil v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., ktoré skutočnosti mal za dokázané, o aké dôkazy svoje závery oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov jednotlivito i v ich súhrne.

Súhrn priamych dôkazov a čiastočne nepriamych dôkazov vedie po ich zhodnotení súdom prvého stupňa, na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. k jednoznačnému záveru, že obžalovaný je páchatelom predmetného skutku tak, ako bol ustálený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a s týmito závermi sa odvolací súd potom v plnej miere stotožňuje.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa dostatočne zrozumiteľne a zákonným spôsobom odôvodnil všetky výroky napadnutého rozsudku, vrátane skutkových okolností, odvolací súd si tieto osvojil, stotožňuje sa s nimi a v ďalšom na ne iba poukazuje v záujme zabránenia duplicitného hodnotenia dôkazov. Odvolací súd v rámci odpovedí na odvolanie obžalovaného považuje za potrebné zdôrazniť, že tvrdenia obžalovaného v písomnom vyhotovení odvolania sú skresľujúce, pretože obžalovaného z predmetnej trestnej činnosti neusvedčuje iba sám poškodený H. T., ale vieryhodnosť jeho výpovede potvrdzujú tiež výpovede svedkov N. O., F. W. a hlavne svedkyne D. M., ktorí potvrdili, že ku skutku došlo, i keď samotný útok obžalovaného v zmysle žiadania peňazí od poškodeného pred fyzickým útokom W. nepočuli a nevideli, vzhľadom na ich postavenie priestorové, ako aj vzdialenosť od miesta samotného skutku. Predovšetkým D. M. však potvrdila, že poškodení chodili do predajne, kupovali si pivo, víno zvané „čučo“ a boli u nej aj v kritický deň, následne bol v týchto potravinách aj poškodený, ktorý krátko po odchode sa vrátil zakrvavený na tvári s tým, aby zavolala sanitku, že ho obžalovaní napadli, pýtali od neho peniaze a potom sa to malo nejako zvrtnúť. Je zrejme pritom, že nebol to obžalovaný W., ktorý pýtal peniaze, tento iba zaútočil fyzicky na poškodeného po tom, ako odmietol vydať peniaze obžalovanému E.. Nemožno prehliadnuť aj spôsob, akým obžalovaní predtým otravovali obchodníkov v okolí miesta, kde sa stal skutok, keď vypytovali drobné peniaze alebo nejaký tovar, hlavne potraviny. Stalo sa tak aj v kritický deň, pritom od poškodeného obžalovaný E. nepýtal slušnou formou finančné prostriedky, ale jednoznačne agresívne so slovami „daj mi peniaze“ a keď odmietol, vzápätí bezprostredne na to nasledoval fyzický útok zo strany obžalovaného P. W..

Z týchto skutočností potom nesporne vyplýva minimálne uzrokovanie obžalovaného pred samotným skutkom, že dôjde k násilnému odňatiu finančných prostriedkov poškodenému, či už útokom jeho samého, alebo spolupáchateľa P. W., ktorá skutočnosť zapadá potom do právneho posúdenia skutku, spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., keď pre samotné naplnenie tohto ustanovenia nie je nevyhnutné, aby spolupáchatelia boli podrobne dohodnutí pred spáchaním skutku o spôsobe ich konania a rozdelenia úloh medzi nimi, stačí spomínané konkludentné pristúpenie, nezabránenie v konaní spolupáchateľa v zmysle konania obžalovaného W.. To len svedčí o predchádzajúcej dohode násilného odňatia finančných prostriedkov obžalovanými poškodenému.

Takéto konanie potom jednoznačne napĺňa skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pretože spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku o treste u obžalovaného O. E., pretože tento zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám ust. § 34 ods. 1,4 Tr. zák., s prihliadnutím aj na aplikované ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., kde dochádza k úprave trestnej sadzby na spodnej hranici jej zvýšením o jednu polovicu pre prípad, že obžalovaný v minulosti bol odsúdený pre taký istý trestný čin, pritom tiež nie je možné prehliadnuť, že zjavne sa dopustil predmetného skutku v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody pre takýto istý trestný čin. Celkovo bol šesťkrát súdne trestaný, v podstate sústavne pácha trestnú činnosť, v poslednom období zvyšujúcim sa stupňom nebezpečnosti konania a závažnosti vo forme zločinov lúpeže. Odvolací súd preto považuje vo výroku o treste napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zákonný a z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie za nevyhnutný.

Pre výkon trestu bol správne obžalovaný zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Zákonu zodpovedajúci je výrok o ochrannom opatrení vo forme ústavného protialkoholického liečenia, keďže podľa znaleckého dokazovania je nesporné, že obžalovaný je pod vplyvom alkoholických nápojov agresívny a okrem toho bola u neho zistená závislosť na alkoholických nápojoch v zmysle choroby.

Zákonný je aj výrok o náhrade škody u všetkých poškodených strán, keď bola uložená obžalovanému povinnosť solidárne s už odsúdeným W. nahradiť poškodeným stranám škodu, ktorá im bola spôsobená trestnou činnosťou, pritom poškodené strany si uplatnili svoje nároky riadne a včas a o opodstatnenosti a výške týchto nárokov nevznikli ani u odvolacieho súdu.

Tieto dôkazy a úvahy o nich viedli odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok u obžalovaného O. E. je v celom rozsahu zákonný, a preto jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.